

1864-01-29

AFSENDER

Nanna Rygaard

MODTAGER

Jens Brask

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

DOKUMENTINDHOLD

#39
Afventer transskription

39

Anna

Carlsberg Fredag Aften den 29de
Jan.

Min egen Hjære! Det er seent
men du maad haae dit Brev, jeg
haerer jo af dig at du satte saa
megen Pris derpaa og saavel det
maar det indellicer og det skal
du haae tak for. Du loed ikke
hoer traug og ting den sidste Tid
iis har vaeret for mig her i dette
imickte Hæit. som brad at isis
Skjenket kun ganske faae Quedlitke
har ladet mig ~~at~~ føle at her er
godt at vaere. Ganske vidt har Feilen
vaeret min egen, jeg traede jo enqvay
at hinet var en Loy, Verden saa
smick for alle der hoy den fra
den Side, men for det Forste har
det ikke tillades Een at haze Verken
og jeg traer et heller man künste
haere det. Gjød at du haaber jeg
at det skal blive varmere mere tilfreds.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

stillede og forberedte end tillid
med som Gud vil hvidt sandt Paaen
og hjælpe os begge til at holde de Løfter
vi have givet os selv og Her. Tante
og jeg har dog haft end meget slemt
Sindstil. som Appetitet paa Søde
smagte forjættelig Slag med Skuffen
Sindstil og Paafligt paa den ene
Side og Sjæle, Næstvenlighed og Søde
Liget paa den anden og hvide andre
smagte indbyrdes Sjæle som jeg
hader dog hvide dog paa at være
en Trængsel med. Men det er heller ikke
til at hjælpe med en det end stadig
bliver paa det til indbyrdes og det indbyrdes
indbyrdes. Det Næstvenligt er med Paaen
at jeg indbyrdes som meget slemt med
dog og Trængsel for mig selv, med man
man som meget slemt for at hvide
indbyrdes man man ind. Under paaen
Paaen og Sjæle faldt af som meget slemt
at man. Paaen har alligevel meget slemt
af søde indbyrdes paa den ene Side.

Her! med det er ikke godt! Herfor
er jeg som forjættelig og indbyrdes at
den hvide og jeg hvide hvide hvide og
hvide hvide og hvide hvide hvide
og til den ene Side hvide. Jeg som
jag Appetitet har hvide hvide jeg
som paa Paaen. Søde. Jeg har
hvide at hvide hvide hvide, men
hvide hvide og hvide hvide hvide af
Paaen, jeg hvide de at paa hvide
en gammel Paaen hvide hvide en
hvide hvide og som jeg hvide hvide
hvide hvide er hvide hvide en hvide
hvide af den hvide hvide hvide
hvide at jeg hvide hvide. Hvide
hvide og hvide hvide hvide hvide
at jeg hvide hvide hvide hvide
til at hvide paa mig med hvide
Paaen hvide hvide hvide hvide
hvide af mig, men det er det hvide
hvide hvide hvide hvide hvide at jeg
er det hvide hvide hvide hvide
hvide at man hvide hvide hvide hvide

• Helt som andet end mine gode
Sider, ^{hvide} og var aldeles overbeviist om at
det Naturlige var Tilfaldet. De fortalte
mig en saadan Mængde om Taktens
Gavn over mig for Ballet. Det var
jo frivillig skind at tillægge det den
ringeste Vægt, det var altid været at
et fløjteagt Bekjendtskab til mig
er det Helvigske, naar man er ung
og lidelig og taler uden Forbehold, ^{naa}
vinder man jo det Væmmes siges Takt.
Men du min egen Kjæreste, jeg
jalouser dig, du er troet af al den
Lidelse, men du maas jo følge med
mig paa mine Veje herover. Du
maa ikke blive staaende tilbage, du
maa med om end jeg fortæller bredt.
Tro skal ikke mere om mig end at jeg
er meget, meget ung og meget, meget
bekjendt, naa jeg maas maas takke dig
sædvanlig Gænge for dit Billede: mit Hjerte
følte jeg det ikke med mig allerede, jeg
var uligkkelig - du er min gode Genvejs
jeg siger stadig til mig selv, vil have

Duude
iynes anu det, jeg vil ikke gjøre
Andet end godt. Du maad see paa
du overtraaler dog deud alle, du
er saa profaek kjærlig klav og god og
siges du altid vil elike mig. Du
har jo nu saau altid min vinsttran-
skeds Fortrolighed, og det maad min
for ed at fite sig idlykkelig
Tante og jeg aftalte idag at jeg
skulde blive her til November
Maaned og ut skulee begyge arbejde
paa at kamme henauden narmer
him med Overbarelse og med
Auknygelie. Jeg sagde saftes at
jeg vilde reise, jeg kunde ikke blive
her naar him hoerken holdt af
mig eller var tilfreds med mig -
en Afgjarelse maatte træffes, et
Saadit uden Tydelighed var ubaaligt,
denne Bestemmelse er altsaa træffet
og i al Mildhed idag - Effter fornuft

Jeg skal helde dig fra en Gaud
Messard traer jeg har det saau saa
Tilskuer paa Balleet. Dette var

imaaddig maaned - jeg ma
med Skam si tildees at det sa
Tilfredstillende er at se ^{Prima}
denne, men det er heller ikke sa
sikkert der, trods Maaned af sorte
lygende eller dæmmede Gind.

Paa Søndag skulle vi, naturlig
vis have fremmed. Mellem ^{den}
den i Djivros Kajakklubben fra Steenstrup
og Anne Tapio og Offede.

Jeg er saa bled sa bled og er
saa bled for at saa bled i mig
hils Moder og Fader og den sa
jegare Mind - nu! Jeg gjæder saa
jeg tænker paa at jeg selv skaber
mig Fjender ved min Kraftløshed
Men det skal blive anderledes,
jeg mener hos Lundahl og de
andre Kjære saa end berettiget
til at glemme mig og at de
engang holdt af mig!
Hev ud Nu Tude!

Din egen Anna